

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Felicitas Mart. 10. Julii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

niam facit amor facili & carnis. Interroga exte, cuius
fis civis? Amori impuro vel semel etiam obtempe-
rasse pudet, & ex pudore dolor, ex dolore timor,
ex timore angor & atrox ex angore horror. Quām
turpe hoc jugum tyranni amoris? Ideo Seneca lib.
2. de Clement. *Etiam si scirem, Deos mihi veniam datu-
ros, & homines non cognituros, tantum propter vilitatem
carnis, peccata carnis fugereim.*

2. Jugum Divini amoris describit S. Bernardus:
*O jugum sancti amoris, ex quo oritur strenuitas morum,
puritas affectionum, subtilitas intellectum, desideriorum
sanctitas, operum claritas, virtutum fecunditas, merito-
rum dignitas, praeiorum jublimitas.* Quis non sancto
ambitu vellet esse concivis in Ierusalem, ubi divinus
amor tam sancte & delectabiliter animæ dominatur.

3. Plato triplicem statuit amorem: belluimum, qui
coquinat; Divinum, qui occurrente pulchro aspe-
ctu ad contemplationem animum extollit, & ab om-
ni labore remotus est; & humanum qui inter utrumq;
medius, sensus quidem oblectat, sed vitium refugit.
examina amorem tuum humanum, quem fortè dicas
esse affectum humanitatis. *Credite, inquit S. Ambr:*
in ep. ad Nepot. *manuscula, sudariola, fasciolas, &
vestes, ori applicatos, ac degustatos cibos, blandasq; ac
dulces literas, [adde] otiosas visitationes, colloquia
inutiliter protracta, sanctus amor non habet.*

S. FELICITAS Mart.

io. Julii.

Si

Si in hac vita tantum sperantes sumus, miserabiliores sumus omnibus hominibus. 2. Cor. 15.

Felicitatem in manibus habes, Matronam, in qua unâ omnem Spartam Roma extinguit. Stat ecce! ad tribunal plena animis, & qui Matrem coronat, globum filiorum in tyrannum agit. Ne, ne oculorū inty-
rannum filij, aut quas hic minatur p̄enit sed cælum, sed
qua cælum promittit gaudia, desigite. Ite, ostendite etiam
suos Romanis Machabæos esse, implete nominis mei omen:
facite, ut sim, que dico, Felicitas. Septem esū, si
pueri, certè numero tyranno superiores. Sed & matri
adero, pugnabo, in singulis, in omnibus triumphabo, Vo-
tum pugnae hoc est, ut nostrum ex acie rurus nemo discedat.
Talēa Mater filiis, at matri tyrannus colaphos ingerebat. Mox Januarius Virgis ca-
sus, ridet puerile tormentum. Negant Fe-
lix, & cum Philippo Silanus, sive à fratri-
bus, sive à Christo avelli posse. Jam Ale-
xander clientelam imperatoriam offerenti,
Christi se Libertum respondet. Vitalis por-
rò edicere Judicem jubet, dæmonine malo-
an Deo Opt. serviendum? Denique rectissi-
mè Martialis, cassis minis, serias Orci pœ-
nas opponit. Has itaque inter pugnas plum-
batis

batis, fustuário, præcipitio, ferróque omnis fraterna acies cadit. Et potuit in septem Germanis trecentos Fabios spectare Roma. Felicitas certè spectavit, & oculis suis tot si bi oculos erui videre sustinuit, dum ultima à ferro est mortua. Si tamen mori jam potuit, septies mortua. Ex Surio.

M E D I T A T I O.

De Felicitate hujus & alterius vitæ.

1. IN hac vita vera Felicitas esse non potest, ubi bona nulla stabilia, & nulla pura. Neq; enim est vera Felicitas, de cuius aeternitate dubitatur. S. Aug. Et ideo Deus felicitatibus terrenis amaritudines miscet ut illa queratur Felicitas, cuius dulcedo non est fallax. S. Aug. super Matth. Serm. 29. Quare tam studiosè quæris, & inventis tam caducis bonis toto affectu inhæres?

2. Humana Felicitas arbor est foliis pulchra, & ramis, cuius radix est ipse, qui bona hujus vitæ possidet. Dan. 4. Ecce arbor in medio terra, & altitudo eius nimia, & folia pulcherrima. In piis prosperitas hujus mundi fert fructus bonos, & bonos valdè honorum operum, qui radix bona est. In malis fert malos fructus, & malos valde, quia radix mala est. Ideo in ipsa mundi hujus felicitate timendum est. Sandi vi ri cùm sibi prospera hujus mundi appetere conspiciunt, pavida suspicione turbantur; timent enim, ne hic laborum suorum fructus percipient. S. Greg.

3. Tripliciter Felices erimus in æterna beatitudine

B §

ex doctri-

•§o) 26 (os)

ex doctrina S. Bern. Videntes Deum in omnibus creaturis, habentes eum in nobis ipsis, & quod ineffabiliter beatissus est. ipsam quoque SS. Trinitatem cognoscentes. Lauda Deum in creaturis, posside per gratiam, jungere illi per charitatem. Quid hoc bono melius? quid hac felicitate felicius? vivere Deo & vivere de Deo? Ambr. de offic.

S. GOLINDUCHA Mart.

11. Julii.

Vsq; in hanc horam Esurimus, Esitimus, Enudi sumus, Et Colaphis cadimur. 1. Cor. 4.

PArcius multi coenarent, si cum GOLINDUCHA, nobili apud Persas Matrona. Epulon assidebat illa, cum ecce tibi! dum alij gulam, ipsa Superis invitantibus oculos suos pascit. Tollit hos Cœlo, & quæ Cœlestes convivia actitent, spectat; poni Ambrosiam, misceri nectar vider, invidetque. Inde ad inferos demittit, & esurire micam, sitire guttam epulones, interque hos, pro dolor! etiam parentes suos advertit. Ipsa scilicet ad Christum, Christique fidem se vertit. Succensuit conjux, sociamque thori ad Saporem Regem fide minimè maritali defert. Hic octo ipsos annos in carcerem,

tum

E